

สรุปผลของการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การนำคะแนนจากการสอบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมาหาความสัมพันธ์กับคะแนนจากการสอบในมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการทำนายสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษา เป็นปัญหาที่ท้าทายนักวิจัยยุคออกมา ข้อเท็จจริงที่จะนำมาประกอบการพิจารณาการแนะแนวการศึกษาและการทำนายผลสำเร็จในการศึกษาก็ได้มาจากการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ พื้นความรู้ ระดับสติปัญญาและการปรับตัวที่เหมาะสม ทั้ง ๓ อย่างนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะบันดาลให้การศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะในชั้นอุดมศึกษาของบรรดาคานิสต์นักศึกษาประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว การวิจัยในต่างประเทศได้คำนึงถึงอิทธิพลของตัวประกอบทั้ง ๓ ที่มีผลสัมฤทธิ์ผลในการศึกษา โดยนำมาเป็นองค์ประกอบของปัญหาที่จะต้องวิจัยด้วย ส่วนในประเทศไทยนั้น เครื่องมือที่จะใช้วัดระดับสติปัญญาและการปรับตัวยังไม่มี แบบทดสอบเชิงจิตวิทยา (Psychological Test) ที่ใช้กันอยู่ในสถานบางแห่ง แม้จะมีประสิทธิภาพในการวัดใจจริง และความเชื่อถือได้ แต่ก็สร้างขึ้นโดยอาศัยเกณฑ์ปกติ (Norm) ของต่างประเทศ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกับเกณฑ์ปกติของประเทศไทย กวญเหว่นักวิจัยในประเทศจึงไม่อาจจะนำระดับสติปัญญาและการปรับตัวมาเป็นตัวแปรประกอบการศึกษาสหสัมพันธ์ได้ ที่กล่าวเช่นนี้มีใ้หมายความว่า การสอบระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยเป็นเครื่องมือที่ได้มาจากรูานของคามหลักการวัดผล แต่การสอบก็เป็นวิธีที่จะใช้วัดพื้นความรู้ของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีสังเกตอย่างอื่น ๆ เท่าที่สภาพการศึกษาของประเทศในปัจจุบันจะอำนวยให้

ในขณะนี้ยังไม่ปรากฏว่ามีรายงานการวิจัยหรือเอกสารที่พิมพ์ออกเผยแพร่แล้วฉบับใด ที่มุ่งจะศึกษาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายหมวกวิชาจากการสอบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและคะแนนรายหมวกวิชาเดียวกันจากการสอบในสถาบันชั้นอุดมศึกษาในประเทศไทย การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนกศิลปะ ปีการศึกษา ๒๔๐๖ และผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒

คณะอักษรศาสตร์ เฉพาะหมวดภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา จึงเป็นรายงาน
ผลการวิจัยฉบับแรกที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้

สรุปผลของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน ๑๓๔ คน ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีได้พิจารณา
ถึงความเชื่อถือโคและความวัดโคจริงของซอททดสอบต่าง ๆ ความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ
สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และตัวประกอบอื่น ๆ ของนิสิตที่นำมาเป็นข้อมูล วัดดู
ประสิทธิผลสำคัญของการวิจัยนี้ ก็เพื่อที่จะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ กับคะแนนแสดงผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ และชั้น
ปีที่ ๒ แลวนำมาเปรียบเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก เพื่อ
เข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์กับคะแนนแสดงผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒
ผลของการวิจัยปรากฏว่า

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ
คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคม
ศึกษา คือ .๓๖, .๖๔ และ .๓๒ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นั้นมีนัยสำคัญที่ระ
ดับ ๑ %

๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ
คะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๓๘,
.๖๗ และ .๖๖ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นั้นมีนัยสำคัญที่ระดับ ๑ %

๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ
คะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๓๑,
.๖๔ และ .๔๗ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นั้นมีนัยสำคัญที่ระดับ ๑ %

๔. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผล
การ เรียนชั้นปีที่ ๑ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๓๘, .๖๔ และ .๖๑
ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นั้นมีนัยสำคัญที่ระดับ ๑ %

๕. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผล
การ เรียนชั้นปีที่ ๒ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๔๑, .๖๓ และ .๕๓

ความสำคัญ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใด มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ %

๖. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๐ และคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๖๓, .๕๕ และ .๖๕ ความสำคัญ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใด มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ %

เมื่อกล่าวโดยทั่วไปแล้ว วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพในการทำนายสูงกว่าวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา

๗. ผลของการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้จากกลุ่มที่มีคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นตัวทำนาย กับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้จากกลุ่มที่มีคะแนนสอบคัดเลือกเป็นตัวทำนาย ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน แสดงว่าคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แตนกคิดปะ และคะแนนสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ มีประสิทธิภาพในการทำนายได้ก็พอกัน

๘. การนำคะแนนจากการสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แตนกคิดปะ มาหาความสัมพันธ์กับคะแนนแสดงผลการเรียนในคณะอักษรศาสตร์นั้น ใช้คะแนนชั้นปีที่ ๐ หรือคะแนนชั้นปีที่ ๒ เป็นเกณฑ์ (Criteria) ก็ได้ผลไม่แตกต่างกัน

๙. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพาร์เซียร์ระหว่าง

ก. คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๐ เมื่อคะแนนสอบคัดเลือกครั้งที่ ๑ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๖๔, .๕๑ และ .๕๐ ความสำคัญ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใด มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ %

ข. คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ เมื่อคะแนนสอบคัดเลือกครั้งที่ ๑ วิชาภาษาอังกฤษได้ .๕๐ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ % ส่วนวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใดไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ %

ค. คะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๐ เมื่อคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครั้งที่ ๑ วิชาภาษาไทยได้ .๖๔ และวิชาภาษาอังกฤษได้ .๕๖ ต่างก็มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ % ส่วนวิชาสังคมศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใดไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐ %

ข. คะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ เมื่อคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คงที่ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา คือ .๓๘, .๓๗ และ .๓๖ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นับสำคัญที่ระดับ ๑ %

๑๐. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพาร์ เชียดจากกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าจากกลุ่มภาษาไทยและสังคมศึกษา

๑๑. รายละเอียดเกี่ยวกับสมการถดถอยดูได้จากตารางที่ ๖ - ๘ ส่วนสมการถดถอยแบบมัลติเพิลดูได้จากตารางที่ ๑๐ - ๑๑

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ได้ผลสอดคล้องกับรายงานการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนจากแบบทดสอบ หรือการสอบประเภทวิเศษคุณผล ในข้อที่ว่า การวิจัยในเรื่องดังกล่าวควรจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระหว่าง .๕๐ ถึง .๖๐ เป็นการยืนยันความคิดเห็นของนักวิจัยที่ว่า คะแนนเฉลี่ยของการสอบในชั้นมัธยมเป็นเครื่องวัดที่ดีที่สุดในการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัย

ในที่สุดแห่งการวิจัยฉบับนี้ ผู้เขียนใคร่จะให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้การคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดทั้งในด้านการใช้จ่าย เวลาและแรงงานของผู้เกี่ยวข้อง จึงขอเสนอให้นำคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มาเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกนิสิตนักศึกษา เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่น ๆ ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจจะจัดให้มีการทดสอบหรือการสอบอย่างอื่น ๆ ตามที่เห็นควร แต่ไม่ควรจะเป็นการทดสอบหรือการสอบเพื่อวิเศษคุณผล เพราะการวิเศษคุณผลทางการศึกษานี้ การสอบประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ของกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่ได้ก็อยู่แล้ว ไม่ควรจะไปซ้ำอีกในระยะที่ใกล้เคียงกัน

๒. นอกจากคณะอักษรศาสตร์แล้ว ก็ยังมีคณะอื่น ๆ อีก เช่น คณะครูศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นต้น ที่มีวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและ

สังคมศึกษา เป็นวิชาหลักอยู่ในหลักสูตร การที่จะนำผลจากการวิจัยเรื่องนี้ไปอธิบาย (Generalize) ประสิทธิภาพทางการศึกษาของประชากรกลุ่มอื่นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก จึงเห็นควรมุ่งในการวิจัย โดยใช้ข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนกศิลป์ ที่สอบได้คะแนนวิชาภาษาไทยไปศึกษาต่อมีงคณะต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นข้อมูลในการวิจัย

๓. น่าจะมีการวิจัยแบบเดียวกันนี้ โดยใช้ประชากรจากคณะต่าง ๆ และนำคะแนนวิชาหลักของแต่ละคณะในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มาวิเคราะห์

๔. เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงเห็นควรมุ่งในการวิจัยเพื่อศึกษาว่า นักเรียนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาต่างกันหรือไม่ประการใด

อย่างไรก็ดี การวิจัยเรื่องนี้อาจจะมีข้อบกพร่องเกิดขึ้นบ้าง เนื่องจากว่าข้อมูลที่ใช้ ได้จากประชากรซึ่งเป็นตัวแทนอันแท้จริงของนิสิตที่มีหลักฐานเกี่ยวกับคะแนนต่าง ๆ ที่ต้องการครบถ้วน จึงมีความจำเป็นที่องค์การศึกษานี้จักมีแนวทางค้นคว้าหลักฐานไม่พอที่จะทำการวิจัยได้โดยละเอียด